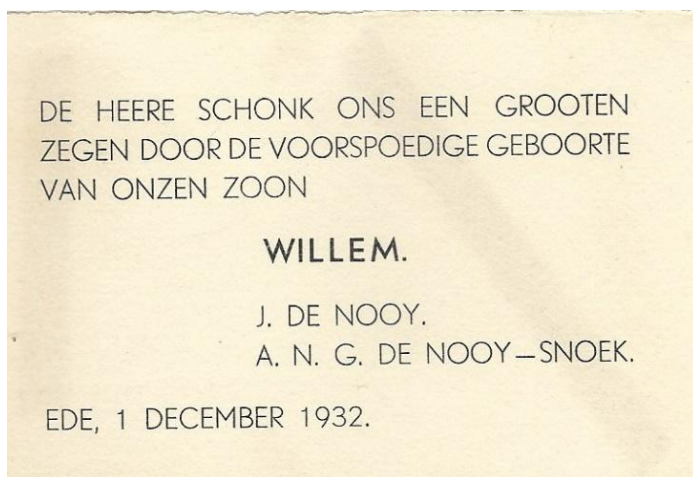

Johan de Nooy (dN 09.02.43) over zijn broer Willem ((dN 09.02.41) en zusje Johanna Martina (dN 09.02.42).

Willem de Nooy *Ede 1-12-1932

† Ede 19-12-1932.

Wimmie kreeg tijdens de geboorte, o.l.v. huisarts Hoeksema, vruchtwater binnen, De baker, mej. Kaashoek, had al tegen de dokter gezegd dat het jongetje iets mankeerde, maar de dokter besteedde hier niet zoveel aandacht aan. Wim ontwikkelde een longontsteking en daar waren toen nog geen antibiotica tegen. Er werd gestoomd, en het moest maar uitwoeden.

Martha Pereboom-Poppinga (vrouw van Derk) bood moedermelk aan, omdat Moeder bijna geen voeding van zichzelf had. Iedere vriend en bekende in Ede leefde erg mee.

Hij is in het ziekenhuis in Arnhem overleden. Hij leek op Tine en hij had blond haar.

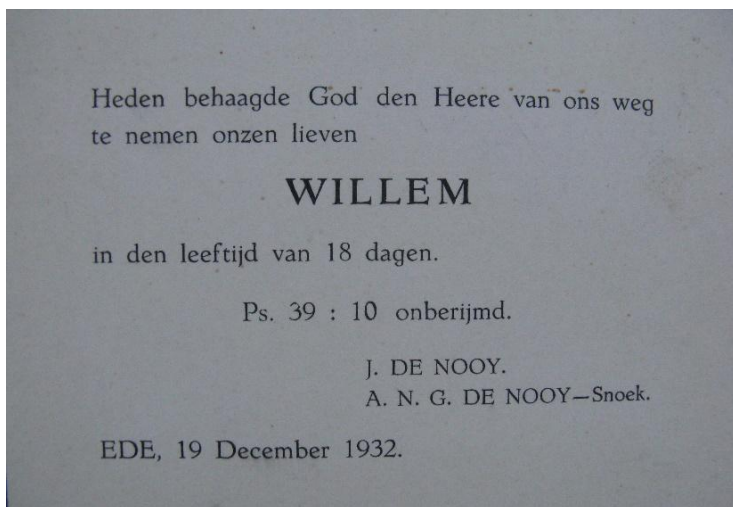
Herinneringsvaas aan Willem

Het kistje van Willem stond in de achterkamer van Park Paasberg opgebaard, met roze cyclamen erbij, aldus Rie (1925), die het nog goed wist. Vader (en Go?) zijn samen met de kist in de eigen auto naar de begraafplaats gereden; Vader en Moeder hebben toen

een oranje/beige vaas gekocht van de Koninklijke
Plazuid Gouda ter herinnering (foto).

Moeder is hier nooit meer echt overheen gekomen en
zei in 1990, 1 week voor haar dood: “nu ga ik Wimmie
ook weer zien”. Moeder, met Vader, herdachten Willem
elk jaar op 1 december. Later deed ze dit met Rie, of met
mij.

Op 1-12-1989 zat ze in zak en as in haar flatje, met haar
buurvrouw Siegers erbij, toen Rie binnenkwam, en
Moeder helemaal opfleurde, want ze had gedacht dat
Rie het vergeten was.

De trieste tekst van Ps.39:10 spreekt dan ook voor zich:
“Ik ben verstomd, ik doe mijn mond niet open, want Gij
hebt het zelf gedaan”.

NB: als Willem was blijven leven, had ik (Johan) een 11j
oudere broer gehad. Dán was mijn leven heel anders

verlopen, denk ik. Stél dat hij een zakenman was geweest, dan was hij zeker als directeur in Macostan terecht gekomen, waar ik hem, gezien het kleine leeftijdsverschil, dan zó had kunnen opvolgen.

Johanna Martina de Nooy *Arnhem 15-11-1935
†Arnhem 15-11-1935

Johanna Martina is dood geboren op 15-11-1935.
Ze leek op Erie en had donker haar.
Weer onder dokter Hoeksema's leiding, die te laat een stuitligging constateerde.

Moeder voelde nog leven en ging met spoed naar het ziekenhuis in Arnhem (waar ze 3 weken heeft gelegen), maar het bleek bij aankomst al te laat.

Hoeksema werd later ingeruild voor dr. Waalwijk van Doorn, die Johan's geboorte prima heeft begeleid.

Johanna Martina is nooit aangegeven en daarom heeft Moeder haar zelf in het trouwboekje bijgeschreven.
Vader heeft het kistje, met witte rozen erop, in zijn eigen auto naar de begraafplaats gebracht; moeder lag nog in het ziekenhuis, waar Go ook lag voor een operatie aan haar ogen. Het moet voor Vader en Moeder heel heftig zijn geweest!
De andere zusjes mochten, toen ze thuis in de achterkamer lag opgebaard, "wel naar Johanna Martina kijken, maar geen kusje geven".

Stél dat Johanna Martina was blijven leven, dan had ik zeker geen Johan geheten en was het maar de vraag of ik wel verwekt zou zijn?

De enig tastbare herinnering aan Johanna Martina
(behalve in het trouwboekje),
Algemene Begraafplaats, Asakkerweg, Ede

Beide kindertjes, Willem en zusje Johanna Martina,
liggen op de algemene begraafplaats in Ede,
hoofdingang Asakkerweg, meteen rechts en dan in het
5^e of 6^e grafje.